

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VY FRÅN UPSALA. — FOTOGRAF E. FINN, UPSALA.

15:DE ÅRG.

DEN 14 JUNI 1914.

N:o 37.

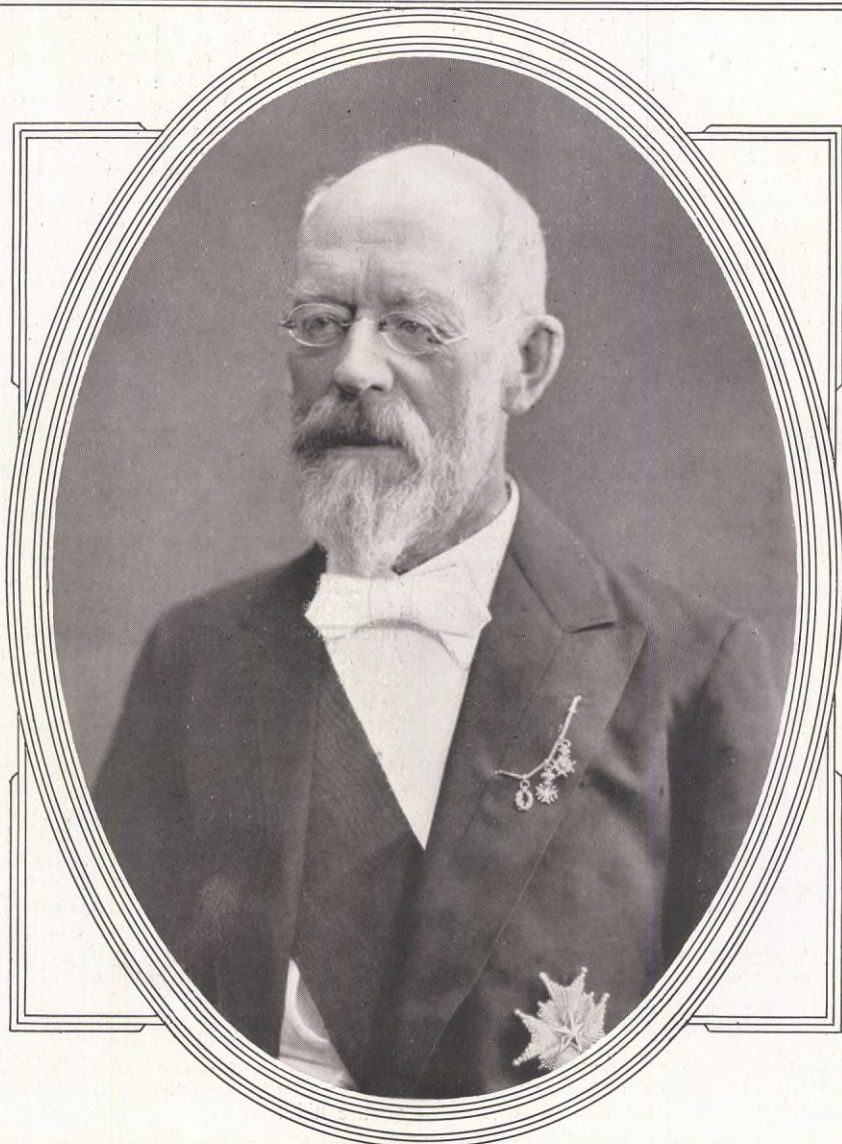

Foto. Claeson, Upsala.

Haes Annerstedt.

Klitor: Bengt Sivvart.

CLAES ANNERSTEDT.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Den 7 juni fyllde En af de aderton, f. bibliotekarien vid Upsala universitetsbibliotek, dr Claes Annerstedt sjuttiofem år. Ungefär samtidigt hade han tillfredsställelsen att med ett fjärde och sista band föra fram sitt standardverk, *Upsala universitets historia*, till den föresatta målpunkten 1792.

Claes Annerstedt tillhör en gammal svensk släkt, som räknar sina anor från småländska bönder: namnet är taget af en bondson, som var född i Annersta församling i Sunnerbo och under början af 1700-talet var kyrkoherde i det berömda Femsjö pastorat. Redan en dennes son knöt som professor namnet Annerstedt till Upsala universitet och allt sedan den tiden har släkten haft ett namn i den svenska lärdomshistoria dess nu firade ättling som ingen annan beskrifvit. Claes Annerstedt är son till denne prof. Daniel Annerstedts sonson, rektorn vid högre allmänna läroverket i Upsala Rudolf Annerstedt och dennes maka Carolina Tersmeden, hvars moder hade professorsanor både på fädernet och mödernet: fadern hette Aurivillius, modern Rosén och själf fick hon med sina syskon adelsnamnet Rosén von Rosenstein.

Född den 7 juni 1839 blef Claes Annerstedt student i Upsala 1858, filosofie kandidat 1866 och 1868 filosofie doktor. Hans gradualafhandling "Grundläggningen af svenska våldet i Livland 1558—1563 samt därpå alstrade stridigheter inom Vasahuset" gaf redan vid handen, hvad den svenska häfdateckningen af honom hade att hoppas: den belönades med Geijerska priset och gaf anledning till hans kallande till en historisk docentur. Om Sveriges statsmakter haft samma känsla af det kulturella som af det militära försvarets stärkande, borde de icke ha försummat att med det ringa anslag, som här för erfordrades, satt Annerstedt i tillfälle att liksom C. G. Malmström helt ägna sig åt historieforskningens uppgift. Nu tvangs han i stället att för utkomstens skull öfvergifva den akademiska lärarbana, för hvilken han 1869—81 som svältafölnad t. f. adjunkt och t. f. e. o. professor lagt i dagen de mest ovanliga förutsättningar: åt honom anförtrödes bl. a. att såväl åt vår nuvarande konung som åt hans bröder under deras Upsalavistelse gifva handledning i historiens studium och det är under denna period af sitt lif han särskildt genom det ypperliga sätt, hvarpå han värkställde det fortsatta utgifvandet af urkundsverket *Scriptores serum suecicarum medii ævi*, förvärfvade sig anseende som en af de förnämsta kännarne af vår medeltidshistoria, påbegynte författandet af Upsala universitets historia, af hvilken första delen, omfattande åren 1477—1654, utkom till universitetets jubelfest, samt erhöles sig en rangplats som skildrare af utländsk historia på svenskt språk genom sin framstående skildring af Englands historia 1603—88 i Wallis' bekanta universalhistoriska verk. År 1883 utnämndes Annerstedt i stället för till innehafvare af den personliga professur, hvaraf han i så rikligt mått gjort sig förtjänt, till Carl Gustaf Styffes efterträdare som chef för Upsala universitetsbibliotek.

Lyckligtvis hade Annerstedt äfven för denna uppgift de rikaste förutsättningar: han var den födde organisatören, han hade ordningssinnet, men tillika utvecklingsenergien, han hade framför allt den klara förståelsen af hvad ett universitetsbibliotek betyder för universitetet — att det i själfva verket är centralhjärden för forskningsarbetet, "cardo rerum academicarum" — och, framför allt, icke blott insikter om hvad universitetsbiblioteket *borde* vara utan ock viljan och förmågan att *därtill förvandla det*. Det skulle vara lönlöst att för utomstående söka

till fullo klargöra, hvad Claes Annerstedt betydde för det uppsvenska lärosätet genom sin biblioteksvårdande verksamhet. Men nämna vi, att tack vare honom biblioteket fått ändamålsenliga lokaler, bl. a. för första gången en läsesal, en rationellt ordnad uppställning, en för olika forskningsändamål afpassad, mönstergill katalog, sist och icke minst tillräckliga bokinköpsanslag och de rikt utnyttjade bokutbytesmöjligheter, hvilka äro ett vetenskapligt biblioteks grundförutsättning, tår måhända äfven lekmannen i någon mån en föreställning om hvad Annerstedt som universitetsbibliotekarie utträttat och hvarför de initierade pläga säga, att "Carolina", den byggnad, hvari den stora boksamlingen är inrymd, fått *förnyad* anledning att bära beteckningen "rediviva" — den *återuppståndna!*

Men naturligtvis gick denna organisatoriska verksamhet ut öfver hans eget forskningsarbete. "Min verksamhet som författare har", skriver han med den för honom kännetecknande blygsamheten i det bref till H. S. D:s redaktion, hvari han älskvärdt ställt sin fotografi till förfogande, "ej kunnat vara omfattande, då de tjugotvå bästa åren af mitt lif upptogs af verksamheten som chef för Uppsala universitetsbibliotek, och dess kraf voro så stora, att jag måste skjuta all tanke på författarskap åt sidan, för att tillfredsställande lösa de omfattande och svåra uppgifter, som en så väldig och i stark utveckling stadd institution ställde på mig."

När han vid 65 års ålder 1904 afgick från denna plats och väl kunnat gjort anspråk på hvila efter ett så långt arbete, kände han dock så lifligt sin förbindelse med den alma mater, som fostrat honom, att han som historiker upplefde en "seconda prima vere". Icke blott att en ur flera synpunkter mäterlig skildring af vår mest populära fältherrehjälte Magnus Stenbock nu i Svenska akademiens handlingar såg dagen af hans hand. Sextiofemåringen hade också modet och kraften att återupptaga den uppgift, han trettio år tidigare satt sig före, nämligen att fortsätta universitetets historia fram till den tidpunkt, där "den nyaste tiden" tills vidare tager vid. Detta har, som ofvan nämndt, lyckats honom, så ogörligt det måhända tedde sig för honom själf att vid en sådan tidpunkt af lifvet därmed gripa sig an. För *honom själf*, ty de, som kände honom, visste nog hvad de af honom kunde ha att vänta. På de åtta åren 1906—1914 lyckades han framföra sin teckning från 1654 till 1792. Och delarnes antal växte till fyra delar text och fyra delar bihang, innehållande urkunder rörande universitetets historia. Arbetet växte äfven på annat sätt: man har till stor del att i detsamma se icke blott vår äldsta högskolas häfd, utan äfven vår svenska lärda kulturs. Vår historiska kritik har redan knäsat det som ett vår historiska forsknings standardverk och ett vår lärdomshistorias outtömliga upplysningschakt. Oss höfves endast konstatera detta.

Men äfven efter denna jätteprestation äro Claes Annerstedts krafter icke uttömda. Man kunde veta det på förhand. Men H. S. D. kan glädja hans och den svenska historiska forskningens vänner med ett meddelande från honom själf. "Får jag lefa", skriver han, "hoppas jag att få fullfölja äfven ett annat arbete, som hägrar för min syn, nämligen att teckna Upsala Univ.-biblioteks öden 1702—1904". Ingen tviflar på, att denna förhoppning skall gå i fullbordan. Med Carl Gustaf Styffe och Carl Gustaf Malmström skall Claes Annerstedt fullständiga klöfverbladet af uppsaliensiska kärnkarlar på den historiska arkivforskningens område under 1800-talets senare hälft.

Svenska akademien har med sin höge beskyddares konungens, samtycke den 28 maj i ledigneten efter f. d. öfverintendenten A. T. Gellerstedt valt och kallat til. dr. *Selma Lagerlöf*.

Detta inval, om hvilket ryktet, ehuru med någon tvekan mottaget, redan före offentliggörandet bådadt, är öfverraskande så till vida, att det innebär en jämkning af akademien stadgar, hvilka som valberättigade endast nämna "herrar och män". Att undanröjandet af detta formella hinder, som hittills utestängt den kvinnliga förtjänsten från det illustra samfundet, förefaller så helt naturligt och hälsats med så stor och allmän sympati förklaras till dels af den genomgripande omvandling af tänkesätt och uppfattning rörande kvinnans ställning, som de senaste decennierna medfört, men framför allt måste dock orsaken sökas däri, att det kvinnliga elementets intoducering förmedlats af en så biudande gestalt som *Selma Lagerlöf*.

SELMA LAGERLÖF.

Efter senaste porträtt af fotograf Karnell, Göteborg.

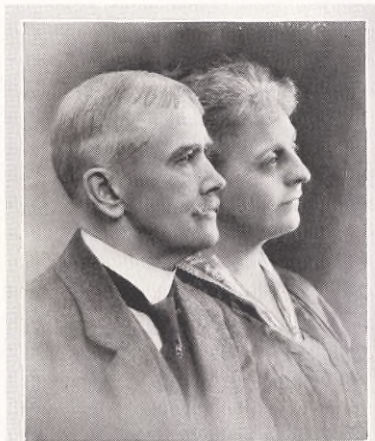
Den hänförda beundran, som strömmade denna författarinna till mötes, då hon år 1891 debuterade med "*Gösta Berlings saga*", har vunnit i styrka och tacksam innerlighet för hvart och ett af de många verk af samma mästarehand, som de följande ären bringat, och som i sällspord grad blifvit en hela folkets ägodel. I sin rika poetiska alstring gifvande gestalt åt det djupaste och äldste i den svenska nationalkarakteren har *Selma Lagerlöf* diktat sig in i sitt folks hjärta på samma gång som hon i högre grad än någon annan lefvande svensk författare genom omedelbarheten och fullödigheten i sin konst vunnit och fångslat den utländska läsevärlden.

Yttre tecken på den vunna berömmelsen hafva redan tidigare i rikt mått kommit *Selma Lagerlöf* till del. År 1904 förlänades henne sålunda Svenska akademien stora guldmedalj, år 1907 kallades hon af Upsala universitet till fil. hedersdoktor och år 1909 fick hon som den första svenskan mottaga det litterära Nobelpriset.

SVENSKT MUSIK-

Den svenska musiken har börjat allt mer och mer få rottfäste i Paris och den nu snart avslutade konsertsäsongen har haft många och vackra segrar att uppvisa för densamma. Så har vår store kompositör *Emil Sjögren* blifvit ett namn att räkna med i den stora konkurrensen — hans arbeten återfinnas ofta på programmen för de stora konserterna och hans egen konsert i Salle Suédoise blef en vacker succés. Och tisdagsmottagningarna i hans hem — där hans älskvärda maka fru *Bertha Sjögren*, född Dalman, gjorde les honneurs, voro mycket uppskattade och besökta. Flera af Paris mest framstående musici bru-

EMIL SJÖGREN MED SIN MAKÅ.
Foto. Albis, Paris

LIF I PARIS

kade där medverka till den intima underhållningen, likaså ett par svenska sångartister, fröken *Anna Edström* och löjtnant *Arvid Hydén*. Den sistnämndes lyriska tenor äger stora förutsättningar för ett sceniskt arbete och torde han inom kort göra sin debut på operascenen. En ung svensk musiker som sedan länge lefvat och verkat i Paris är *H. M. Melchers*. Han gaf i slutet af maj en uppmärksammasad konsert där en massa kompositioner såväl för sång som för piano och viol framfördes och rönt välvilligt mottagande. Herr *Melchers* är sedan i höstas äfven dirigent för den svenska kören som i mars gaf en stor konsert i den stora salen vid Rue Blanche.

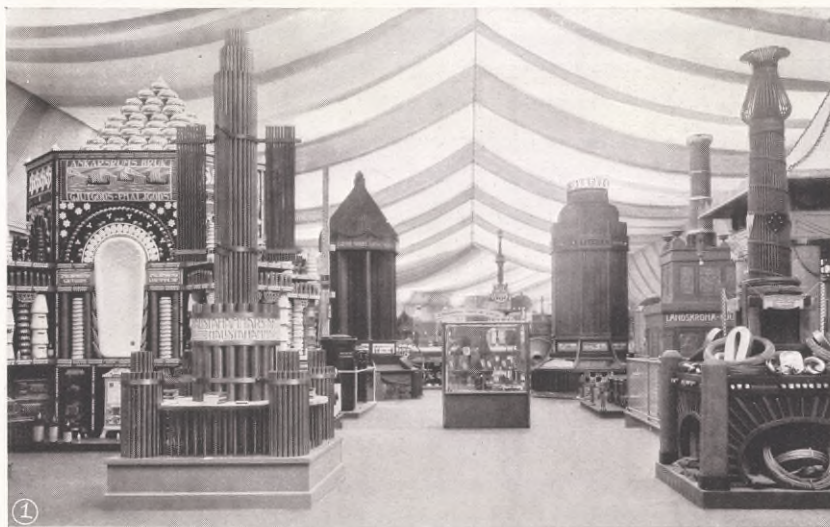

Efter fotografi.

SVENSKA KÖREN I PARIS med dirigenten (X), kompositören H. M. Melchers.

Uttica: Bengt Nyqvistsparis.

FRÅN BALTISKA UTSTÄLLNINGEN IV. SVENSK INDUSTRI.

HVAR 8 DAG

- 580 -

Foto, Bohner, Malmö

Kliche: Kem. A.-B. Bengt Skjerveparn, Nönnby

1. EN GLIMT I DEN STORA INDUSTRIHALLEN. — 2. BOFORS-UTSTÄLLNINGEN. — 3. SVENSKA METALLVERKEN'S PRAKTFULLA TEMPELBYGGNAD. — 4. INTERIÖR FRÅN HÖGANÄS-UTSTÄLLNINGEN.

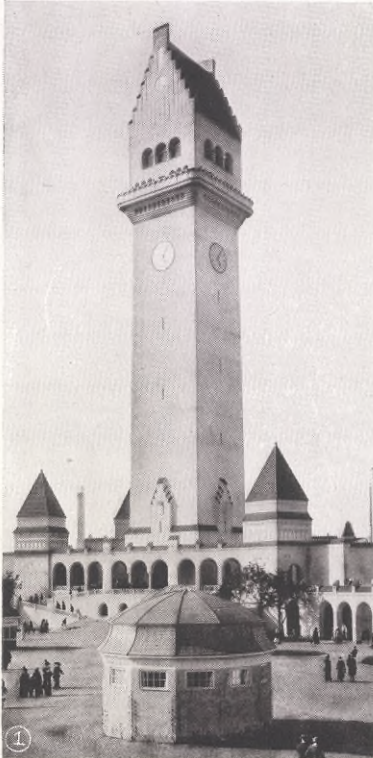

Foto. Rahw. Matm.

1. KEMISK-TEKNISKA AFDELNINGEN.
3. DE SVENSKA KRISTALLGLASBRUKENS UTSTÄLLNINGSBYGGNAD.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre, Sthm.-Gg.

2. SVERIGES SKO. OCH LÄDERINDUSTRI.
4. HUSKVARNA-UTSTÄLLNINGEN.

KÄNDA NAMN PÅ BALTISKA
UTSTÄLLNINGEN:

GRUMME—HYLIN—STOMATOL-
PAVILJONGEN vid stora tornet. —
2. PELLERINS STÅTLIGA OCH ORI-
GINELLA UTSTÄLLNING.— 3. HVAR
8 DAGS STILFULLA LILLA PAVIL-
JONG. — 4. VIKINGS ORIGINELLA
SKOCRÈME-BURK.

Foto. Bohman, Malmö.

5. HULTMANS CHOKLAD PAVILJONG. — 6. EN DEL AF NORDISKA KOMPANIETS STORA OCH I HVARJE DETALJ UT-
SOKTA UTSTÄLLNING. — 7. HALLBERGS MAGNIFIKA UTSTÄLLNING.

FRÅN BALTISKA UTSTÄLLNINGEN. IV.

SVENSK INDUSTRI.

Må det redan från början vara sagdt, att den svenska industrien å Baltiska utställningen är presenterad på ett rent af imponerande sätt och att ett studerande af densamma kvarlämnar ett oförgätligt intryck, som måste göra hvarje svensk stolt öfver hvad vårt land mäktar producera. Hur lockande det än i sig själf må vara, låter det sig dock — af utrymmesskäl — ej göra att här lämna en uttömmande skildring af allt det beundransvärda och märkliga som inneslutes i rubriken här ovan; hvad vi kunna lämna är endast några lätta antydningar därom, knytande sig närmast till de af oss för dagen återgifna utställningsbilderna.

Redan detta att Industrihallen, den största af alla utställningens byggnader näst Tysklands hus och täckande en yta af 22,000 kv.-m., icke kunnat rymma allt hvad som bjudits i industriväg, utan att utställarna måst söka sig platser äfven utanför densamma här och hvar inom utställningsområdet, gifver ju en föreställning om, hur stor anslutningen varit.

Vi måste i alla fall för att gå i en viss ordning först hålla oss till det, som biuds inom industrihallen. Genom de många montererna och genom höga skiljeväggar har den stora hallen uppdelats i flera salar, hvar och en af dem rymmande sin särskilda grupp af utställningsföremål. Kommer man in från Centralgården har man strax till höger Stora Kopparbergs Bergslags Aktiebolags utställning inrymd i ett särskildt af tegel uppfördt annex. Främst finner man en mycket intressant samling malmerufvor. Därinnanför är utställningen anordnad som en biografteater, framställande bilder från livet och arbetet i bolagets skogar, gruvoor, järnbruk, sågverk och fabriker.

Den svenska järnindustrien har erhållit hedersplatsen som den första afdelningen i Industrihallen, och den är samtidigt äfven den största. Denna utställning skulle väl försvara sin plats inom hvilken världsutställning som helst, och det är med glädje man konstaterar, att vårt gamla namn af Järnbärarlandet med stor heder fortfarande uppbares. Att här framdraga några särskilda monter skulle kanske vara orätt mot dem, som på grund af utrymmet icke kunna blifva nämnda, men det kan dock icke underlåtas att nämna Degerfors bruk, som med sin sulfittkokare, den största i världen, tilldrager sig de besökandes stora uppmärksamhet. Bofors utställning af pansarbrytande projektiler, fälthaubitsar och bergartilleri, Uddeholms bruks, Avesta och Hofors stora monter, Husqvarnas vackra och betydande exposition af vapen samt Eskilstuna-Industriens kollektivutställning af sina världsberömda konstsmiden måste äfven komma åskådaren att med beundran dröja kvar. Till vänster om järnindustrien har metall- och bleckvaruindustrien i en sidosal sin utställning med Svenska Metallverkens i Västerås kolossala monter som den förnämsta. I salen där bakom glittrar och glänser det från alla håll och kanter. Här finna vi nämligen guld- och silfversmidets yrkesidkare samlade till täflan. De flesta af landets förnämsta juvelerarefirmor med C. G. Hallberg i spetsen deltaga.

Bakom järnindustriens sal finnes en utställning af svensk möbelindustri med smakfulla interiörer, vid hvilka man gärna dröjer. Nordiska kompaniet t. ex. visar oss på hvilken hög ståndpunkt denna industri står. Nordiska kompaniet har dessutom sin egen paviljong. Malmö Möblerings-a.-b. har inom parentes levererat möblerna till den kungliga paviljongen inom utställningen med ett möblemang, som står på höjden af hvad i detta afseende öfverhufvud kan bjudas.

Nästa afdelning visar oss den kemisk-tekniska industrien. Superfosfatbolaget exponerar konstgödning, nitroglycerinfabrikerna sprängämnen, den svenska gummiindustrien såväl råvaror som färdiga produkter. I afdelningen för närings- och njutningsmedel saknas hvarken våra punschfirmor eller vår betydande konservindustri båda dessa olika grenar med synnerligen originella och trefliga monter. Längst inne i denna afdelning finna vi Svenska sockerbolagets stora utställning, som med sin statistik och sitt schematiskt framställda åskådningsmaterial utgör en af hallens sevärdheter. Vika vi nu till vänster komma vi till afdelningen för hälsovård och vetenskapliga instrument. Vi lägga här märke till arméförvaltningens stora utställning af allt, som hör till arméns sjukvård i fält. I en liten historisk utställning finna vi bland annat kung Carl Xl:s fältapotek.

Så följa den värmetekniska och sanitetsafdelningen, där husmödrar och byggmästare hafva mycket att lära och studera, och intill denna grupp ligger den instruktiva samlingen af vetenskapliga hjälpmedel till landbrukets tjänst, som på ett mycket populärt och öfverskådligt sätt ordnats af prof. H. Nilsson i Svalöf, landets förnämsta kännare på detta område.

Nästa två afdelningar inrymma textilindustrien samt pelsvaror och handskar, hvilka afdelningar nog skulle kräva fackmannen för att få sitt välförtjänta beröm.

Näst intill pelsvaroutställningen ligga expositionerna för bokhandtverk och pappersindustri. Här har Förlag-a.-b. i Malmö uppsatt ett arbetande tryckeri, hvarifrån dagsnyheterna med extrablad spridas till allmänheten. I den senare afdelningen tilldrager sig den stora modellen af ett modernt pappersbruk största uppmärksamheten.

Komma vi så till utställningen af glas och porslin, där allt hvad Sverige har ypperst i denna väg är representeradt, Rörstrands och Gustafsbergs läckra porsliner och utsökta fajanser vid sidan om de gnistrande eleganta glasen i Svenska Kristallbrukens och Böhlmarks magnifika monter. I Industrihallen inrymmas dessutom en hel del utställningar angående undervisningsväsendet, Föreningen för socialt arbete, Fångvården, scoutväsendet, stadsplaner m. m. Vi finna däriämte de svenska fotografernas vackra och eleganta utställning, hvari man särskildt lägger märke till flera fotografier som förunna Hvar 8 Dag t. ex. hoffotografen Rahmn i Malmö, som dessutom är Baltiska utställningens specielle fotograf, och som levererat samtliga utomordentligt lyckade fotografier af den svenska kungafamiljen, hvilka återfinnas i den kungliga Paviljongen. Till utställningsnummer i Industrihallen kan väl räknas den vid sidan af hallen liggande charmanta skärgården, hvars väggar dekorerats med kakel från Rörstrand, och hvars interiör pryddes med urnor från samma världsberömda firma.

Vända vi så våra blickar till hvad som finnes af svensk industri utanför Industrihallen lägga vi märke till åtskilliga väl anordnade och trefliga monter. Så hafva vi Hultmans cacao, Grummets tvålar, Hylins tekniska saker, Stomatol med sin trefliga och väl arrangerade utställning, Strengbergs cigarrer och Vikings skocrem. Hvar 8 Dag har sin särskilda lilla monter den enda bland tidskrifter. Likaså finna vi cement- och skoindustrien väl representerad. Vi återkomma dock till den senare, då vi skola behandla maskinhallen. Höganäs är däremot ett namn, som vi icke kunna förbigå nu, utan att ägna detsamma ett mera ingående omnämnande. I detta namn förenas på intimeste sätt alla de skånska stenkolnsverken. Paviljongen är belägen vis å vis Nordiska kompaniets förutberörda, charmant utställning. Utställningen afser icke blott att visa, hvad bolaget förmår att åstadkomma utan är till hela sin anläggning ett försök att på ett lärorikt sätt åskådliggöra såväl de naturtillgångars förekomst och brytning ur den skånska jorden, på hvilken bolaget bygger sin verksamhet, som ock de upphämtade lerornas vidare behandling till olika produkter. Allt som allt är denna utställning en sevärdhet af rang.

På grund af de betydande kostnader, som varit förenade särskildt med gruafdelningens utförande, upptages till denna afdelning särskild entré. De olika firmorna för konstsmörs framställande hafva sina olika monter, som vanligt utförda på originellt och tilltalande sätt. Pellerins bekanta tomte synes på långt afstånd.

Vi komma slutligen till Skogshallen, som utgöres af en stor dominerande byggnad. Redan vid inträdet mötes man af ett panorama föreställande bäck- och sjöflottning i Norrland. Man ser, hur timret forslas ner för bäckarna, kommer ut i en större sjö där det samlas i s. k. länsor, som därefter bogseras vidare till någon plats, där järnväg eller ångfartyg kan taga hand om detsamma.

Det är svenska trävaruexportföreningen som anordnat detta panorama likasom det sävverk, som i öfre våningen af skogshallen finnes framställt. Till höger i nedre våningen finna vi Sveriges skogsvårdsstyrelses intressanta utställning.

Till slut finna vi en del enskilda firmors utställningar, t. e. fanérfabriker, Mattsons mek. verkstad med tillväxtborrar och stämplar, Gunnebo stålträdsstängsel, Johannedals trösklar, Hullviks träull och Torsbo träolior m. fl. Malmö träförädlingsfabrik har en intressant utställning. Diverse fotografier illustrerande utställningen och en plantskola utanför densamma bidraga ytterligare att höja helhetsintrycket.

MEDDELANDE

till H. 8. D:s Medarbetare.

Skönlitterära bidrag,

hvilka stüde i tur och ordning snarast granskas,
HONORERAS OMEDELBART EFTER AN-
TAGANDE eller returneras i motsatt fall derest
20 öre porto åtföljt manuskript :: :: :: ::

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG
Redaktionen.

BALTISKA SPELEN ÖPPNAS.

Baltiska spelen i Malmö innevarande sommar togo sin början söndagen den 7 juni. Enär spelens beskyddare H. K. H. Kronprinsen var förhindrad att själf öppna spelen verkställdes detta af landshöfdingen greve R. De la Gardie.

De Baltiska spelen kunna helt naturligt icke jämföras med de Olympiska spelen i Stockholm 1912, men såsom en generalmönstring till vårt deltagande i de Olympiska spelen i Berlin år 1916 hafva de sin stora betydelse. Gymnastiken är det som har teten inom de Baltiska spelen, och var det också med glans, som denna idrottsgren bestod profvet under öppningsdagen. Icke mindre än 2,400 gymnaster och 600 representanter för lekar och folkdans hade

gymnaster, mycket bra anförda af löjtnant O. Holmberg. Sedan kom 354 kvinnliga gymnaster under gymnastikdirektören fröken S. Annerstedt. Rättningen var mönstergill i båda de stora afdelningarna, tack vare den praktiska åtgärden att utmärka hvarje gymnasts plats med en i marken apterad, numrerad bleckplåt. Damerna togo dock priset i fråga om samtidighet i rörelserna och precision; det var ett nöje att åse den grace, som den kvinnliga truppen presterade. — Så följde lekar af nationalklädd ungdom, ett synnerligen tilltalande moment i invigningsprogrammet.

På eftermiddagen framträdde utläningarna. Tyskarna först med sin turngymnastik, kraftigt applåderade. Den

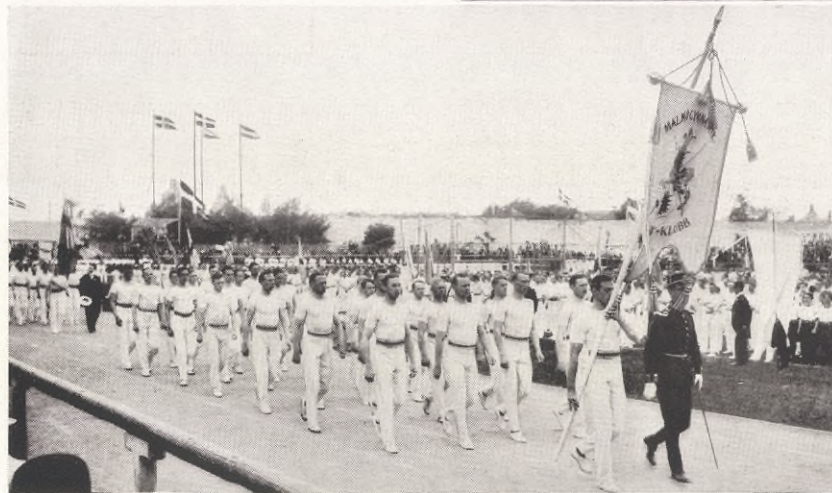

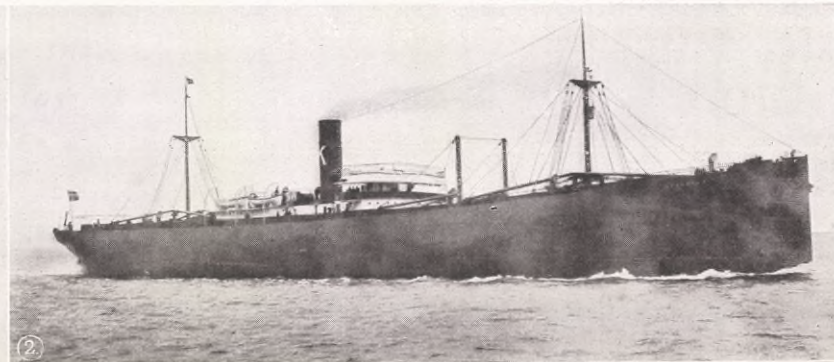
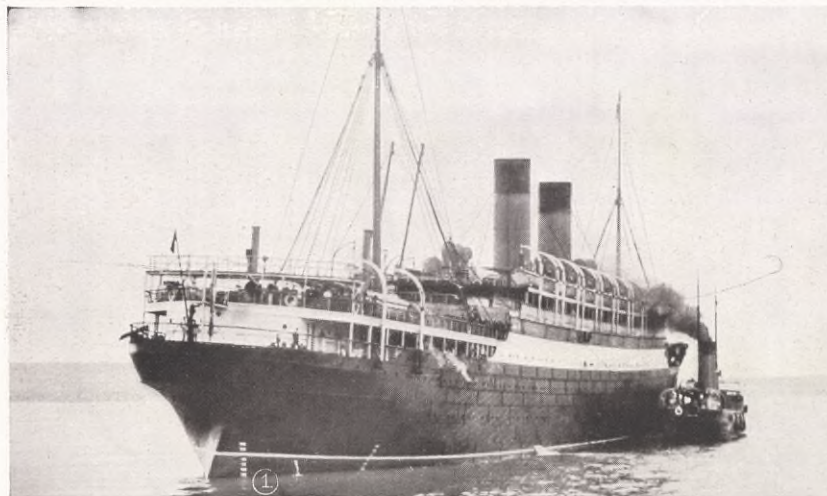
Foto. Küller, Malmö. DEN K. PAVILJONGEN UNDER HÖGTIDLIGHETEN, då landshöfdingen greve De la Gardie talar. — DEFILERING AF MANLIGA OCH KVINNLIGA GYMNASTER.

infunnit sig från de olika landen. — Det var imponerande att se den vackra defileringen med omväxlande manliga och kvinnliga trupper. Finlands lilla kvinnliga trupp utan fana väckte särskildt sympati.

Efter öppningshögtidigheterna vidtog först en uppvisning af 530 svenska

kvinnliga finska truppen visade synnerligen vackra öfningar. Allt som allt var det en synnerligen lycklig start för de Baltiska spelen, och organisationskommittén med sin ordförande, öfversten, friherre Bror Cederström i spetsen bör känna sig nöjd,

SENASTE BILDER TILL DEN STORA SJÖOLYCKAN PÅ S:T LAWRENCEFLODEN.

1. "EMPRESS OF IRELAND" UTBOGSERAS FRÅN RIMOUSKI, en hamnplats några mil från olycksstället och där räddade landsattes. — 2. "STORSTAD", den norske koldångaren som så ödesdigert kolliderade med "Empress of Ireland". — 3. FATHER POINT, nära olycksplatsen. Å därvarande Marconistation mottogs den första nödsignalen. — Efter fotografier.

1. NÄR UNDERRÄTTELSEN OM SJÖOLYCKAN NÅDDE LIVERPOOL: De flesta af "Empress of Ireland" befäl och manskap voro hemma i Liverpool, och när underrättelsen blef känd där, blef det stark rusning till "Canadian Pacific Railway's" kontor för att erfara närmare om olyckan.

(Till bild å sid. 788).

Årets allmänna svenska K. F. U. M.-konferens öppnades den 30 maj i Uppsala domkyrka. Efter hälsningsanföranden af rektor H. Bergvall och pastor K. Ekman framträdde förbundsordföranden prins Oscar Bernadotte och förklarade konferensen öppnad. På pingstdagen samlades de talrika konferensdeltagarna efter att förut hafva bevästat högmässan i stadens kyrkor och gudstjänstlokaler till ett vid Soldathemmet på Polacksbacken utlyst friluftsmöte, vid hvilket anföranden höllas af prins Bernadotte, kyrkoherde Th. Pihl och kamrer J. Roth. Vid aftonens sammankomst å K. F. U. M. ägde diskussion rum öfver ämnet "Kristliga karaktärer — förutsättning och mål för K. F. U. M.'s verksamhet". Inledare voro general G. Ugglå, docent J. Lindblom och polismästare J. Palm. Användagen upptogs af bibelstudium under ledning af prof. Ad. Kolmodin, föredrag samt diskussion öfver ämnet "De kristnas enande", med d:r K. Fries, doc. K. B. Westman och skollläre Em. Arén som inledare. Därjämte företogs en gemensam utfärd till Gamla Uppsala. Påföljande dags förhandlingar afslutades med en stämningstill fosterländsk fäst i universitetets aula, hvilken inleddes af prins Bernadotte, som i sitt anförande påminde om att K. F. U. M.

Efter fotografier. Klisché: Bengt SU, versparva.
2. FRAMFÖR BOLAGETS KONTOR I LONDON.
3. ANFÖRVANDTER TILL PASSAGERARE Å DEN FÖRLISTA ÅNGAREN efter en hel natts ångestfull väntan.

äfvén som sin uppgift satt att väcka och stärka fosterlandskärleken. Högtidstalet hölls af öfverste Melander. I öfrigt upptog programmet kvartettsång af den utmärkta K. F. U. M.-kören och en präktig uppvisning af Stockholms K. F. U. M.-gymnaster. Konferensens afslutning, hvilken ägde rum den 3 junif för-rättades af prins Bernadotte, som därvid i sitt tack till mötesdeltagarna särskildt frambar en hälsning till Sveriges nyblifne ärkebiskop, hvars närvaro vid konferensen innebure godt varsel för det framtida samarbetet mellan K. F. U. M. och kyrkan.

(Till bild å sid. 588).

Den åttonde norska nationella gymnastik- och idrottsstämman har under pingsten hållits i Kristiania med därvarande Stadion som täflingsplats. I den stora idrottsfästen, hvilken öppnades af konung Haakon, deltog 41 manliga och 11 kvinnliga norska föreningar med tillsammans 578 gymnaster samt dessutom en del inbjudna gymnastikföreningar från Sverige, Danmark, Finland och Tyskland. Bland åskådarna, hvilka uppgick till omkring 3.000 märktes spetsarne inom den norska gymnastik och idrottsrörelsen.

①

②

1. FOTOGRAFI TAGEN OMBORD Å DEN FÖROLYCKADE ÅNGAREN STRAX INNAN DEN LÄMNARDE LIVERPOOL PÅ SISTA RESAN TILL CANADA.

ningsenligheten af deras uppgifter hafva om olyckan afgifvit rapporter, som i viktiga punkter stå i diametral motsats till hvarandra. Kapten Andersen, mot hvilken först de gravaste beskyllningar gjordes, framstår nu genom aflagda vittnesmål i en helt annan dager, och de sakkunniga synas luta åt den åsikten, att det varit "Empress" som genom felaktig manövrering framkallat katastrofen.

På de trådlösa nödsignaler, som från "Empress" utsändes skyndade ångarne "Eureka" och "Lady Evelyn" till undsättning, hvarjämte "Storstad" kvarstannade på olycksplatsen för

Rörande antalet omkomna föreligga ännu inga exakta uppgifter, men det antages dock att den först angifna dödssiffran 1,032 kan reduceras med ett eller annat hundratal. Ett stort antal lik bärgades ombord på räddningsångarne och fördes sedan i land. I emigranthallen i Quebecs hamn, hvilken förvandlats till likrum uppställdes 188 kistor och varuskjulen på kajen i Rimouski fingo likaledes mottaga 100-tals döda. Fasansfulla scener utspelades på dessa platser, då allmänheten för identifiering fick tillträde dit.

Efter fotografier.

Kliché: Bengt Sjöqvistsparra.

2. DEN KANADENSISKE BOGSERÅNGAREN "EUREKA" VID SIDAN OM "EMPRESS OF IRELAND"

Den senaste stora sjöolyckan, kollisionen mellan emigrantångaren "Empress of Ireland" och kolångaren "Storstad" på St. Lawrencefloden i Canada samt emigrantångarens därpå föranledda undergång är alltiämt föremål för hela världens deltagande intresse. Ännu föreligger ingen klarhet rörande frågan, hvar skulden till olyckan är att söka. De bägge befälhafvarne, kapten Kendall å "Empress" och kapten Andersen å "Storstad", båda kända som duktiga och erfarna sjömän och med ett anseende för bottenärlighet, som borgar för san-

att bringa hjälp åt de skeppsbrutna. Rörande antalet omkomna föreligga ännu inga exakta uppgifter, men det antages dock att den först angifna dödssiffran 1,032 kan reduceras med ett eller annat hundratal. Ett stort antal lik bärgades ombord på räddningsångarne och fördes sedan i land. I emigranthallen i Quebecs hamn, hvilken förvandlats till likrum uppställdes 188 kistor och varuskjulen på kajen i Rimouski fingo likaledes mottaga 100-tals döda. Fasansfulla scener utspelades på dessa platser, då allmänheten för identifiering fick tillträde dit.

K. F. U. M.-KONFERESEN I UPSALA.

Foto för H S D. af G. Angel, Upsala.

Öfverst: I midten synes PRINS BERNADOTTE (X), och vid hans venstra sida REKTOR BERGVALL och PROF. KOLMODIN. PÅ POLAKSBACKEN PINGSTDAGEN. — UTFLYKTEN TILL GAMLA UPSALA. Prins Bernadotte hälsas af scouten

Klitch: Bmy. Sjuv. 1907.

DEN NORSKA GYMNASIK- OCH IDROTTSFESTEN I KRISTIANIA. Svenska gymnastgruppen. Närmast synes de finska kvinnliga gymnasterna.

SYSTER ASTRID.

FÖR HVAR 8 DAG AF **BO BERGMAN.**

sjukhemmet gjorde man i ordning till natten. Blommorna buros ut i korridoren och nattmedicinen bars in. Det luktade liljekonvalje och hyacint och karbol och många andra slags dofter — en besynnerlig atmosfär som lade sig på bröstet och gjorde det svårt att andas. Trötta och bleka i sina blårandiga bom-

ullsklädningsar gled sköterskorna om hvarandra. Några gnolade halfhögt, medan de sysslade vid sina droppglas, gasbindor och pulver. På mattan framför kaminen i samlingsrummet låg en stor svart katt och sof som en mystisk gudomlighet, likgiltigt för allt lidande omkring sig.

Syster Astrid kom ut från ett sjukrum. Hon var lång och mager, med inklämdt bröst, bruna, glänsande ögon och ett stort yvigt hår som till hälften lossnat under den hvita bandmössan. Man kunde inte se hur gammal hon var. Ansiktet gaf ingen upplysning; det var lugnt, regelbundet och litet tårdt. I handen höll hon ett vått omslag och en febertermometer.

— Hur är det? frågade en sköterska som stod och kaflade ut ett plåster.

— 40,3.

— Är han mycket orolig?

— Åja.

Syster Astrid slängde de våta dukarna i en diskbalja och fyllde ett litet spetsglas med en svart vätska. Så försvann hon igen in till den sjuke.

Nattlampan brann med grön skärm därinne, och ett ljus som ett teatermansken nådde blott halfvägs upp på de gula, oljestrukna väggarna. Skuggorna tycktes rinna ner från taket. I sängen med det högt uppsatta ryggbredet låg en man, blossröd af feber, med slutna ögon. Han kastade hufvudet af och an och tuggade oupphörligt på sina mustascher. Håret i pannan var krusigt och fuktigt af svett. Då och då trängde ett svagt stönande öfver läpparna.

När systemen steg in slog han upp ögonen. De voro tomma och blodstrimmiga.

— Ska vi så ha vår lilla snaps? smålog hon och lyfte upp hans hufvud från kudden.

Han svalde med en grimas. Hufvudet föll som en stenklympe ner i dynorna. Men nästa ögonblick satt han raklång igen i sängen och stirrade med vilda blickar omkring sig — blickar som han inte förmådde fästa på någonting.

— Ta bort den förbannade katten, hväste han. Det är tredje gången den hoppar öfver sängen nu... Ta bort, säger jag, ta bort.

— Nu skall kapten sova.

Hon rättade ett slag på kuddarna, och om ett par minuter sof han.

Lutad öfver sängen betraktade hon det flammiga ansiktet. Kapten Sture Koch hade intagits på hemmet för några dagar sedan; han hade fått lunginflammation efter en vinteröfning i Norrland. Sedan i går var tillståndet kritiskt. Läkaren satte sitt enda hopp till den kraftiga konstitutionen, och det var verkligen en Herkules som vred sig i lakanen liksom i envig med en osynlig motståndare, med händer som knöto sig i sömnen och ett bröst som gick som en bälge. Svettdropparna flöto ner i små rännilar och stannade i mustascherna.

Hon torkade hans panna, och när andhämtningen blef lugnare kröp hon upp på chäslongen, svepte filten omkring sig och försökte att få litet ro. Somna

vågade hon inte och kunde inte heller. Hon låg och stirrade i taket och tänkte de gamla tankarna om och om igen — allt detta som kommit störtande öfver henne i samma ögonblick hon fick se den nya patienten och förstod att det var han som hon en gång älskat och tappat bort. Men det var så längesedan. Och nu kände han inte ens igen henne, gudskelof. Hon hade märkt det strax.

Det var den sommaren... Hon tyckte att den stod i fjällsol och kristallluft med nya himlar och en ny jord. Allting var nytt och hon var ny själf som man är det en enda gång i sitt lif; men så hade det plötsligt blifvit gammalt alltihop och stocknat och en stor svart skog hade marscherat in på lifvet och fjällen hade kastat skuggor som skycken öfver hufvudet på henne, så att hon ingenting mera kunde se, så att dagen plötsligt kom bort. Och sedan hade hon leivat i half belysning. Hon hade inte brytt sig om att räkna åren; det fanns inga år mera. Den lilla Astrid Hammar med de bruna ekorrögonen och guldhyn var försvunnen, bergtagen, och det var bara en äldre syster kvar och hon hade inte mycket tid med sig själf. Hon var en syssla. En blårandig bomullsklädnings, en hvit mössa, en hand med en febertermometer i.

Och han, som nu låg där maktlös och flämtande, var en främmande man. Det var inte bara sjukdomen som förändrat honom. En gång hade han kommit gående öfver fjällen; han hade slängt sin ryggsäck i golfvet så att rutorna skallrade på det lilla jämtländska pensionatet, och han hade fyllt det med sitt skratt och sina upptåg. Han var äfventyret och hon var längtan efter det, och så hade de två kysst hvarandra som det händer ibland. Och så hade äfventyret dragit vidare, men längtan hade inte fått följa med. Och skogsmuren på andra sidan älven hade mörknat och krupit närmare och slagit igen som en port efter alltsammans...

Hon reste sig på armbågen från chäslongen. Nej, det var ingenting. Han sof fortfarande. Ansiktet var svullet och vanställdt. Han pratade i sömnen några meningslösa ramsor och fingrarna plockade på täcket.

Nu ropade han visst ändå.

Hon steg upp.

— Får jag litet vatten, syster.

— Var så god, hon räckte honom citronblandningen.

— Hvad är klockan?

— Tolf. Vi ska ta litet veronal, så får kapten nog sova igen.

Han lade sig strax ner på kudden, och hon bredde öfver honom. Men nu började yrseln. Han var ute på manöver, det var den värsta terräng han haft, den steg och steg, han måste klättra, men kom inte ur fläcken, musklerna i ansiktet drog ihop af ansträngning, han gick med armarna i sängen, och plötsligt skrek han till.

Strax därpå började han skratta. Men även nu var det som om han kämpat med någonting omåttligt, någonting så fruktansvärdt komiskt att det tryckte ner honom och hindrade skrattet att få luft. Han svettades af munterhet som gjorde ondt. Syster Astrid stod vid sängen. När hon böjde sig öfver den sjuke för att lägga en kompress på pannan, kastade han armarna i luften och med ett järgrepp fick han henne om nacken och drog henne till sig. En kyss, sträf och torr och själlös, träffade henne på vänstra kinden. Med en knyck kom hon ur hans armar, som ögonblickligen föllo ner på täcket utan lif.

Hon rättade lugnt på sitt hår; ett par röda fläckar på kindbenen försvunno hastigt.

Den sjuke låg stilla med ett besynnerligt och obehagligt leende på läpparna. Blicken stod rakt ut i rummet utan att se någonting.

Han lallade svagt och tuggade fradga.

— Så min lilla unge, så ja, inte bråka nu... Du ska få det, bara du inte bråkar. Jag orkar inte. Men jag ska stjäla pängarna, jo säger jag, får jag inte stjäla om jag vill kanske? Du är så söt, Majken, men djälig är du och jag älsk...

Syster Astrid fick honom stilla igen. Hon kände plötsligt att hon skakade i hela kroppen, det susade i öronen och hamrade i tinningarna, och hon funderade ett slag på att tillkalla hjälp. Men hon märkte att han somnat igen. Det obehagliga draget i ansiktet hade aldeles försvunnit. Han sof djupt och lugnt. Bara en åder under ena ögat rörde sig lätt.

Hon satte sig vid fönsterbordet bredvid lampan. I det gröna skenet såg hon spöckblek ut. Utan att hon visste det grät hon, af trötthet och af ännu någonting annat som hon knappast orkade eller ville göra sig reda för. Ett namn snurrade i hufvudet på henne; hon kunde inte bli det kvitt. Hvem var hon den där Majken? Ack, hvad angick det henne. Hvad rörde henne allting? Hon var dödstrött. Hon frös, frös ända in i benpiporna, ända in i själen, det var inte att härda ut, hela lifvet var otäckt och svart som en brunn, och längst därnere på bottnen satt hon ensam och instängd.

En klocka slog någonting ute i samlingsrummet. Det ringde från en sjuk. Hon hörde det långt borta, som genom ett aflägsset brus. I springan mellan gardinen och fönsterposten smög den första strimman dager in, grå och omörnad. Hon visste inte om det gått timmar vid den gröna lampan.

Mannen i sängen rörde på sig. Han kved sakta och hjälplöst som ett barn. Det stora luriviga hufvudet vaggade af och an; så var han vaknen.

— God morgon, syster, sade han.

— God morgon, hur känns det?

— Tack. Jag är bara så trött.

— Nu ska vi ta temperaturen, om kapten vill. Natten har ju inte varit så bra.

— Inte det. Jag tycker att jag sofvit.

Hon släckte lampan och rullade upp gardinen. Det snöade därute, och den sjuke följde flingorna med sin glansiga blick. Han försökte att räkna de närmaste, tills han tröttnade och slöt ögonen.

Men han såg dem ändå.

— Det är som det snöade in i hufvudet på mig, sade han.

En plötslig frossbrytning riste genom kroppen. Underkäken skakade så att tandgårdarna hamrade mot hvarandra, och dessemellan brände det som eld i ryggen. Pulsen gick vildt.

Hela förmiddagen steg febern, och syster Astrid stod och hörde på doktorn, som såg mörk ut och gaf sina ordinationer i en retlig ton, aldeles som om sjukdomen förolämpat honom på något vis. Ändtligen kom krisen på kvällen; och natten blef lugn. Systemet sof i sin filt som ett godt barn. Den sjuke rörde sig inte.

När han vaknade på morgonen var blicken ny. Faran var öfver.

Blek och stilla låg han där och kände blodet rinna svalt igen under huden och mattheten göra allting tyngdlöst som i ett eterus. Han betraktade sköterskan, som ordnade med någonting vid fönstret, och konvalescensens tacksamhet fyllde honom. I denna stund tyckte han att hela världen var god.

Han var också god — eller skulle i alla fall försöka att bli det. Det föreföll honom så gränslöst lätt.

— Hvarför ser kapten så där på mig? frågade syster Astrid till sist litet otåligt. Hon hade känt hans blick oafbrutet under de sista timmarna.

— Gör jag? sade han förvånad. Det visste jag inte. Syster går väl inte sönder för det åtminstone.

— Ånej.

— Men för resten, nu vet jag det. Jag har legat och tänkt på hvem ni är lik. Och ändtligen har jag fått det klart. Det är någon som jag träffade för många år sen; hon hade också sådana där stora bruna ögon, fast de förstas voro gladare än systers, och ett sådant där stort hår. Det var en liten ungdomsflamma, ser syster. Vi älskade hvarandra en hel sommar. Så lustigt att just ni skulle påminna mig om henne.

— Hur så?

— Jo, för att sjuksköterska var väl det sista hon skulle ha dugt till. Hon passade bara ihop med tokerier. Jag minns att jag brukade kalla henne kurre. Hon kom mig alltid att tänka på en ekorre, yr och förskrämd och färdig att bitas också.

— Och hvart tog kapstens ekorre vägen?

— Sprang till skogs eller sattes i bur, hvad vet jag. Men jag tror att hon sitter i bur någonstans i en småstad eller på en gård uppe i Norrland — som en liten tjock ekorrmmamma med många ungar och mycket nötter i boet.

Han skrattade. Det kom en glimt i ögonen som gjorde att syster Astrid såg ett ungt, solbrändt ansikte för sig. Hon böjde sig tyst öfver sin sömnad, och plötsligt släppte hon den och försvann. Hon läste in sig i sitt lilla rum med blommorna och vykorten från tacksamma patienter. Om några veckor skulle det komma ett visitkort och en blomsterkorg till, en skuld skulle vara kvitterad och ett par starka och otåliga händer skulle gripa efter lifvet igen — om det nu hette Majken eller någonting annat...

Syster Astrid såg ett ansikte i spegeln. Det var grått och gammalt och utan längtan. Tyst gick hon ut till sina sysslor igen.

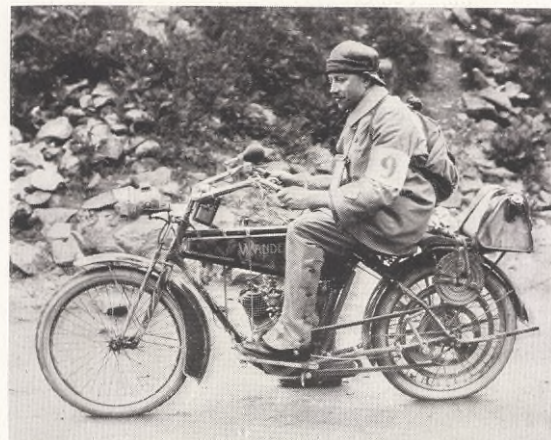

Foto. Modin, Sölm.

Kliché: Ernst Silfverparn

Svenska motorcykelklubbens stora tästing om majpokalen tog sin början kl. 8 i. m. den 31 maj med start från Stadion i Stockholm. Tästingen, hvilken räknade 24 deltagare, afsåg att pröva beräkning och energi på sträckan Stockholm—Göteborg—Stockholm och återkomma med så få prickar som möjligt. Den första af de täilande, som framkom till Stockholm, var ingenjör Nils Siögren med ankomsttid kl. 2.23 i. m. den 2 juni. Vår bild visar ingenjör Siögren å sin motorcykel.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

F. ANDERSSON.
Landbrukare. — Helgesta.
85 år 22 Maj.*

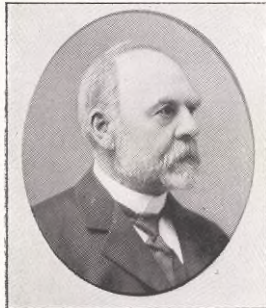
H. L. O. WINBERG.
Professor. — Lund.
70 år 15 Juni.*

H. T. BJÖRKLUND.
Landshöfding. — Umeå.
65 år 16 Juni*

J. R. KJELLÉN.
Professor. — Göteborg.
50 år 13 Juni.*

E. A. BÅNG.
F. d. Lektor. — Nyköping.
75 år 3 Juni.*

J. ARBMAN
Kyrkoherde Kontr.-prost
Åsele. — 70 år 8 Juni.

C. G. KOCK.
Kyrkoherde. Kommunalman. —
Nordanå. 55 år 6 Juni.

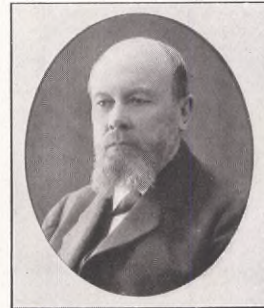
A. L. LINDQUIST.
Prakt. läkare. — Göteborg.
50 år 7 Juni*

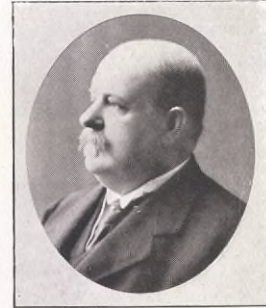
B. A. W. BRATT.
Grosshandlande. Konsul. —
Göteborg. 65 år 10 Juni*

A. R. ALMQVIST.
Major. Skyttevän. — Väners-
borg. 60 år 12 Juni.

C. L. B. HOLST.
Postdirektör. — Sundsvall.
60 år 16 Juni*

A. LINDGREN.
Grosshandlande — Örebro.
50 år 25 Maj.*

J. D. GLEERUP †
Bokförläggare. — Lund.
F. 34. † 4 Juni.
(Biogr. o. hels.-portr. XV:30)

A. TERSMEDEN †.
Friherre. F. d. Kapten —
Ramnäs. F. 36. † 2 Maj*

N. G. NILSSON †.
Distriktlandtm. — Arvika.
F. 59. † 23 Maj.

A. G. A. BROWALL †.
Marinintendent af 1 gr. —
Karlskrona. F. 68. † 7 Maj.

Foto Küller, Malmö.

AXEL EBBES SKULPTURUTSTÄLLNING I HÖKÖPINGE.

Illustr. Benigt Silfverpersson.

Ett hörn af utställningen, med "Solrosen", "Martyrium humanum" och "Mannen".

(TILLHÖR VECKANS PORTRÄTTGALLERI.)

FOLKE ANDERSSON. Eger egend. Helgesta i Örebro län. Innehåder på sin tid ett flertal kommunala uppdrag. Mångårig landstingsman o. led. af egodeln.-rätten. Led. af styr. f. Hjelmarens o. Qvismarens sjösänkn.-bolag. Led. af Riksd. A. K. 78—11, sista perioden ålderspresident. Led. af Lagutsk. 85—87 o. 91—94, led. af sersk. utsk. 97; statsrevisor 85—86.

HUGO WINBERG. Stud.-ex. 63, fil. dr. 71; elev v. Alnarps landtr.-inst. s. å. landtr. arrend. 72—86, professor o. förestånd. f. Alnarps landtr.-inst. 86—02, lektor i husdjurslära derst. 02—11, rektor 03—11. Sedan 80 huvudred. o. utg. af Tidskrift i landtmän. Förf. i jordbrukslära, ekonomi o. husdjurslära. Hederstled. af K. Landtr.-akad.

HENNING BJÖRKLUND. Stud.-ex. 70, höfr.-ex. 75, v. häradshöfd. 76-kamrer o. sekr. i Gen.-poststyr. 86, tf. byråchef derst 89, överdirektör o. chef f. Patent o. registr.-verket 1900; landshöding i Vesterbottens län sedan 04. Ordf. i länets Hushålln.-sällsk. sedan 05. Ordf. i 1912 års Apotekskommitté. Led. af Riksd. F. K. sedan 09.

RUDOLF KJELLEN. Stud.-ex. 80, fil. lic. 88, fil. dr. 91, docent i statskunskap v. Upsala univ. 90, lär. i samma ämne v. Göteborgs högsk. 91, docent i statskunsk. m. geogr. derst. 93, professor derst. 01. Led. af Riksd. A. K. 05—08, af F. K. sedan 11; led. af konstut. utsk. 13. Utg. ett stort antal vetenskapl. o. publ. arbeten o. skrifter. Föreläsare o. politisk talare. Biogr. o. helsid.-portr. årg. VII: 35.

AUGUST BÅNG. Stud.-ex. 58, fil. dr. 66, lektor i Nyköping 68—06. Stadsfullmäktig 79—06 ordf. 05—06; styr. led. i sparbanken sedan 76, v. ordf. en följd af år, ordförande sedan 97.

LORENTZ (LARS) LINDQUIST. Stud.-ex. 33, med. lic. 93, Aman v. Sabbatsbergs sjukh. 93—94, prakt. läkare i Göteborg fr. sistn. år. Biträd. lärare v. Barnmorskeunderv. anst. i Göteborg sedan 98. Jemte dr. Mannheimer inneh. af den ansedda kliniken f. kvinnosjukdomar i Göteborg.

ADOLF BRATT. Etabl. 77 firman Adolf Bratt & Co i Göteborg. Bildade 96 ångf.-a.-b. Nordsjön o. 08 ångf.-a.-b. Östersjön samt 12 ångf.-a.-b. Adolf, i hvilka bolag B. är styrelseled. o. huvudredare. Firman driver en betydande rederiörelse. — Turkisk konsul. På sin tid ordf. i Göteborgs Fåltridklubb.

CARL HOLST. Stud.-ex. 72, e. o. postexp. 74, postmäst. i Åsele 85, kontrollör 95, postinsp. 04, postdirektör i Sundsvall sedan 09.

ADOLF LINDGREN. Delegare i firman Pehrson & Lindgren i Örebro-1900 ombildad t. aktiebolag m. L. som chef o. störste delegare; verkst.-dir. o. huvuddelegare i a.-b. Örebro yllefabrik tills denna uppgätt i a.-b. Fören. Trikafabr. Verksam inom ytterligare ett antal industriella o. a. företag. Led. af drätselkammaren, dir. i Örebro sparbank, f. d. ordf. i handels- o. ind. kammaren. Led. af styr. f. Riksbankens afd.-kontor sedan 04 o. dess v. ordf.

ADOLF TERSMEDEN †. U.-löjtn. v. Lifreg. gren 56, v. Svea Liff. 57, kapten 66, afsk. 76. Deleg. i samt under många år disponent f. Ramnäs o. Ströms a.-b. fr. 77. På sin tid led. af styr. f. Stockholm—Vesterås-Bergslags jernv.-a.-b. Led. af Riksd. A. K. 85—87.

Skulptören Axel Ebbe, hvilken för omkring tre år sedan återkom till hembygden, Skåne, efter en mångårig utomlandsvistelse, under hvilken han lät sin konst hvila, har i dagarna i sin atelier i Hököpinge öppnat en af de skånska konstnärskretsarne lifligt uppmärksam utställning omfattande ett tjugotal skulpturer, de flesta af dem från de senaste tre åren. Af äldre saker återser man de kända verken "Solrosen", "Martyrium humanum" jämte några andra. Bland de senaste årens alster märkas främst "Comedia humana", "Plus legère que l'air", Skogsnufovorna" och "Irrblosset".

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG.

Skrif aldrig och fråga först — tid går därvid förlorad — utan insänd hvad Ni tror lämpar sig för tidningen, vare sig berättelser, uppsatser eller goda fotografier af tilldragelser för dagen.

INNEHÅLL

Bibliotekarien, d:r Claes Annerstedt (biografi och helsidesporträt) — Selma Lagerlöf i Svenska akademien — K. F. U. M-konferensen i Upsala. — Svensk musik i Paris. — Axel Ebbes utställning. — Baltiska spelen. — Baltiska utställningen. — Gymnastikfesten i Kristiania. — Fartygskatastrofen på St. Lawrence-floden. — Veckans porträttgalleri. — Syster Astrid — Ber. af Bo Bergman.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påfötjd.